

دیپلماسی فراگیر در قلب بحران‌ها

گفت‌وگو به ابزاری برای خنثی‌سازی تهدیدها و هر رابرتی به سکویی برای افزایش وزن ایران در نظام بین‌الملل بدل شد. پشت صحنه این تحركات، تصویری روشن از دیپلماسی‌ای آشکار شد که حتی در بحرانی‌ترین لحظات با اتکا بر استعمار، ابتکار و بهره‌گیری از تمامی ظرفیت‌ها توانست به سدی برای صیانت از امنیت ملی و جایگاهی استراتژیک برای ایران در نظم جهانی بدل شود.

برای تضمین منافع ملی بیدل سازد؛ معادله‌ای که دیپلماسی رسمی، غیررسمی و عمومی را درهم تنیده و در خدمت راهبردی واحد قرار می‌داد. نقش سید عباس عراقچی برجستگی ویژه‌ای یافت؛ او با بیش از ۱۴۰ دیدار حضوری با مقامات داخلی و خارجی و ۱۵۰ تماس تلفنی، دیپلماسی را از سطح واکنش به سطح کنش ارتقا داد، به گونه‌ای که هر

حزب‌الله لبنان، تداوم جنایات اسرائیل در غزه و تجاوز مستقیم آمریکا و اسرائیل به خاک ایران، فشارها را به نقطه‌ای رساند که هر روز دستگاه دیپلماسی را در معرض آزمونی تازه قرار می‌داد و هر تصمیم را به وزنه‌ای تعیین‌کننده در موازنه منطقه‌ای تبدیل می‌کرد. با این همه، آنچه رخ داد نه عقب‌نشینی و انفعال بلکه شکل‌گیری طرحی منسجم و حساب‌شده بود که تلاش می‌کرد هر دیدار، هر تماس و هر رابرتی را به جزئی از یک معادله پیچیده

برای بقا و تثبیت جایگاه ایران در طوفانی‌ترین معادلات منطقه‌ای و بین‌المللی بود. اولین ضربه، ترور اسماعیل هنیه، رئیس‌فقی دفتر سیاسی حماس همزمان با مراسم تحلیف ریاست‌جمهوری بود که همچون هشداری آشکار نشان داد دیپلماسی ایران قرار نیست بر بستری آرام و کم‌خطر بنا شود بلکه باید در متن بحران‌ها و تهدیدهای بی‌وقفه مسیر خود را باز یابد. این‌تنها آغاز ماجرا بود؛ در ادامه، شهادت رهبران و فرماندهان

روزهای اول آغاز به کار دولت چهاردهم را می‌توان به ورود ناگهانی وزارت امور خارجه ایران به میدان مین بحران‌ها تشبیه کرد؛ میدانی که گویی هر گامش آزمونی تازه بود و هر لحظه‌اش انباشته از تهدیدهایی که می‌توانست مسیر آینده سیاست خارجی را از بنیان دگرگون کند. وزارت امور خارجه در همان روزهای آغازین، خود را ناگزیر یافت که پرچم دیپلماسی «فراگیر، فعال و اثرگذار» را در دست گیرد؛ دیپلماسی‌ای که نه صرفاً یک شمار بلکه ضرورتی

دیپلماسی دفاع

وزارت امور خارجه در طول یک سال گذشته کوشید دیپلماسی خود را به فراتر از مرزهای ملی و در چهارچوب یک «دیپلماسی چندجانبه و بین‌المللی» هدایت کند؛ حرکتی که با استراتژی مشخص محور تعامل با نهادهای جهانی و گروه‌های منطقه‌ای را شکل داد، از سازمان ملل گرفته تا سازمان همکاری اسلامی از سازمان همکاری «شانگهای» تا گروه «بریکس» و هر گامی که برداشته شد، نه تنها بازتاب دهنده منافع ملی ایران بلکه نشانگر توانایی تهران در مدیریت بحران‌ها و مقابله با تجاوزات رژیم صهیونیستی در سطح جهانی بود؛ حضور فعال عراقچی در نشست‌های کلیدی، رابرتی‌های گسترده با دولت‌های مختلف، سفرهای هدفمند به روسیه و دیگر کشورها، گفت‌وگوهای تلفنی پشت پرده، تبادل پیام و بهره‌گیری راهبردی از دیپلماسی رسانه‌ای و عمومی، همه در شبکه‌ای هماهنگ و پیچیده با یکدیگر تنیده شدند تا تجربه‌های دفاع میهنی ایران در برابر تجاوز نظامی و صحنه بین‌المللی به تصویر کشیده شود که نتیجه آن، آتش‌بس و محکومیت رژیم رژیم صهیونیستی توسط نزدیک به ۱۲۰ کشور و شمار قابل توجهی از سازمان‌های بین‌المللی بود.

ساخت روایت و تصویر

نخبگان در حوزه سیاست خارجی از دیگر اقدامات وزارت امور خارجه طی یکسال گذشته می‌باشد. طی این بازه زمانی، در حوزه دیپلماسی عمومی تلاش شده که حضور جمهوری اسلامی ایران در محافل ورزشی، فرهنگی و هنری تسهیل گردد و از ظرفیت سازمان‌های مردم‌نهاد و انجمن‌های دوستی به منظور ارتقای روابط با سایر کشورها بهره‌برداری شود. همچنین تداوم گسترش زبان فارسی و مساله ایران‌شناسی همواره مورد توجه و پیگیری مستمر قرار داشته است.

چشم‌گیری انجام یافته و تلاش شده که از ظرفیت فضای مجازی در این مسیر، به بهترین شکل ممکن بهره‌برداری شود. لذا تهیه پیوست‌های رسانه‌ای در مقاطع حساس و همزمان با رویدادهای مهم همواره در دستور کار قرار داشته است. هماهنگی برای حضور خبرنگاران رسانه‌های خارجی در کشور به منظور مشاهده میدانی و عینی واقعیت‌ها و انعکاس آن، از دیگر اقداماتی است که به همین منظور انجام شده است. علاوه بر این، تغذیه مستمر مقامات، تصمیم‌سازان و

فضای افکار عمومی جهانی را مدیریت کرد. برگزاری نشست‌های متعدد توجیهی و تبیینی با اصحاب رسانه، انسان‌رسانه‌ها، فعالان فضای مجازی، نخبگان و... تنها بخشی از اقدامات مرکز سخنگویی وزارت امور خارجه در سال گذشته بوده است. در این راستا تلاش شده که منطق جمهوری اسلامی ایران در حوزه سیاست خارجی در فضای مجازی و از طریق تولید محتواهای چندرسانه‌ای تشریح گردد. همچنین به منظور تصویرسازی از کشورمان فعالیت‌های

تصمیم‌ها و سیاست‌ها همزمان با خنثی‌سازی اقدامات روانی دشمنان بود. بیش از ۳۰ جلسه سخنگویی، مصاحبه با رسانه‌های خارجی و انتشار مقالات متعدد، همراه با تولید محتوای متنوع در فضای مجازی، تنها بخش قابل مشاهده این تلاش‌ها بودند و در دوران دفاع میهنی، ۲۷ مصاحبه با رسانه‌های مطرح جهانی توسط وزیر امور خارجه، سخنگو و برخی معاونین، روایت ایران را به دقت و صراحت برای جهان تشریح کردند؛ گامی که همزمان مشروعیت دیپلماسی کشور را تقویت

وزارت امور خارجه سال گذشته نشان داد که «دیپلماسی عمومی» دیگر صرفاً ابزار اطلاع‌رسانی نیست بلکه بخشی حیاتی از استراتژی ملی برای شکل‌دهی به افکار عمومی داخلی و جهانی، روایت‌سازی از مسائل کلیدی و مقابله با تبلیغات دشمنان است. در طول این دوره، تلاش‌ها نه تنها برای انعکاس مواضع رسمی کشور در موضوعاتی چون تحریم‌ها، مذاکرات هسته‌ای و تجاوز نظامی آمریکا و رژیم صهیونیستی به خاک ایران متمرکز بود بلکه هدف آن ارائه تصویری شفاف و مستند از

مقابله با تحریم‌های غیرانسانی

وزارت امور خارجه در مواجهه با تحریم‌های غیرانسانی نیز با بسیج ظرفیت‌های کارشناسی، دیپلماتیک و رسانه‌ای خود وارد صحنه شد تا با ایجاد شبکه‌ای پیچیده از رابرتی‌ها، تماس‌ها و پیام‌های محرم‌الاثار این محدودیت‌ها را نه تنها مدیریت کند بلکه از دل آنها فرصتی برای مشروعیت بخشی و تثبیت موقعیت ایران در عرصه بین‌المللی بسازد؛ در این چهارچوب، مذاکرات غیرمستقیم با آمریکا با میانجی‌گری عمان آغاز شد؛ این فرآیند که پیچیدگی و ظرافت آن از سطح قابل مشاهده فراتر بود، اگرچه با زیاده‌خواهی طرف آمریکایی و تأثیر مستقیم و غیرمستقیم جنگ ۱۲ روزه از رسیدن به نتیجه نهایی باز مانده اما استمرار این مذاکرات، اهمیت راهبردی خود را حفظ کرد و به وضوح نشان داد که منطق، حقوق و حقوق دفاع مشروع ایران نه تنها در محافل بین‌المللی قابل دفاع است بلکه نزد افکار عمومی و شمار قابل توجهی از دولت‌ها مشروع و پذیرفته شده تلقی می‌شود. در نهایت، این شبکه هماهنگ از تلاش‌های دیپلماتیک، بهره‌گیری از رسانه‌ها و افکار عمومی، تحلیل دقیق وضعیت‌های منطقه‌ای و جهانی و مدیریت پیچیده روابط با غرب و اروپا تصویری از کشوری ارائه داد که با صبر، محاسبه و انعطاف‌پذیری قادر است در بطن فشارهای گسترده، نه تنها سیاست‌های خود را پیش ببرد بلکه مشروعیت و نفوذ خود را در عرصه جهانی تثبیت کند.

دیپلماسی خدمت

در کنار این تحرک جهانی، دیپلماسی ایران به درون کشور نیز سرک کشید؛ «دیپلماسی پارلمانی» با مجلس شورای اسلامی در بالاترین سطح ممکن شکل گرفت. ارتباط نزدیک با کمیسیون‌های مربوطه و تشریح و تبیین مواضع کشور در حوزه سیاست خارجی از مهم‌ترین اقدامات در این حوزه محسوب می‌شود. همچنین تلاش شد ارتباط مجلس با دستگاه دیپلماسی بیش از پیش تعمیق و تحکیم شده و از ظرفیت دیپلماسی پارلمانی در ایجاد دوجانبه و چندجانبه برای پیشبرد سیاست خارجی کشور و تأمین منافع ملی بهره‌برداری شود. علاوه بر این، «دیپلماسی استانی» نیز از طریق سفر وزیر امور خارجه به استان فارس نشان داد که وزارت امور خارجه می‌تواند شبکه‌ای هماهنگ از روابط داخلی و خارجی ایجاد کند، جایی که سیاست، اقتصاد و همکاری محلی با هم تاقی می‌کنند و تجربه‌ای نوین از تعامل بین سطح ملی و محلی ارائه می‌دهند. همزمان، خدمات کنسولی و حمایت از ایرانیان در خارج از کشور محور توجه ویژه بود؛ تسهیل بازگشت هموطنان در دوران دفاع میهنی، پاسخ به پرسش‌های آنان، حمایت حقوقی از بازداشت‌شدگان و پیگیری استرداد مجرمین نشان داد که دیپلماسی ایران نه تنها در عرصه بین‌المللی فعال است، بلکه حفاظت از حقوق و منافع داخلی شهروندان را نیز در اولویت دارد.

ابتکار عمل برای بانک شانگهای

عضویت ایران در سازمان همکاری شانگهای را می‌توان نقطه عطفی در مسیر تازه‌ای دانست که دیپلماسی ایران در سال‌های اخیر برای تثبیت جایگاه منطقه‌ای و بین‌المللی خود برگزیده است. این مسیر با حضور فعال در نشست‌ها، کارگروه‌ها و مجامع تخصصی این سازمان به بستری عملی برای پیگیری منافع اقتصادی، امنیتی و فرهنگی ایران بدل شده است. در این چهارچوب، تهران کوشیده است تا با طرح ابتکارات متنوع، هم در حوزه همکاری‌های سخت و امنیتی و هم در عرصه‌های نرم و اجتماعی سهمی تعیین‌کننده داشته باشد. از یک سو، محکومیت تجاوز نظامی آمریکا و اسرائیل علیه ایران و نیز حمایت از مساله فلسطین در چهارچوب مواضع خود، به ابزاری برای تقویت مشروعیت منطقه‌ای تهران تبدیل شد و از سوی دیگر تصمیم برای برگزاری رزمایش مشترک ضد تروریسم در سال ۲۰۲۵ در خاک ایران و نیز کسب میزبانی نشست رؤسای قوه قضائیه در ۲۰۲۶ نشان داد که تهران نه تنها یک عضو منفعل نیست بلکه خود را در موقعیت بازیگری فعال و اثرگذار قرار داده است. در همین راستا، پیشنهاد میزبانی نشست موضوعی وزرای ورزش و طرح ابتکار ایجاد بانک «سهش» در کارگردهایی متناسب با نیازهای کشور، نمودی از تلاش ایران برای گسترش دامنه تعاملات به حوزه‌های فراتر از امنیت و سیاست بوده است. افزون بر این، حضور پررنگ در نشست‌های کارشناسی برای تقویت نقش ازراهی ملی در تسویه حساب‌های متقابل، میزبانی نشست تخصصی صندوق سرمایه‌گذاری شهش و نیز پیشنهاد تشکیل کارگروهی ویژه برای تجهیزات و داروهای حیاتی پزشکی، بیابانگر آن است که ایران می‌کوشد سازمان همکاری شانگهای را نه فقط عرصه‌ای برای بیانیه‌های سیاسی، بلکه بستری برای بهره‌برداری عملی از ظرفیت‌های اقتصادی و انسانی آن سازد. چنین روندی، در نهایت موجب شده تا دیپلماسی چندجانبه ایران در قالب این سازمان تقویت شود و موقعیت استراتژیک کشور در معادلات منطقه‌ای جایگاهی تازه و برجسته بیابد.

شتاب دیپلماسی اقتصادی

در سال اول دولت، «دیپلماسی اقتصادی» هم از یک شعار و وعده سیاسی فراتر رفت و به استونی محوری در سیاست خارجی کشور تبدیل شد؛ مسیری که وزارت امور خارجه با شتاب بخشی به تعاملات دو و چندجانبه و با درک فشارهای خارجی و فرصت‌های منطقه‌ای و جهانی کوشید از آن به عنوان کلیدی برای کاهش تنش‌ها و تثبیت جایگاه تهران در معادلات اقتصادی جهانی بهره گیرد. نقطه عطف این روند، امضای موافقت‌نامه تجارت آزاد با اتحادیه اقتصادی اوراسیا بود که نه تنها مسیر تجارت ایران با بازارهای شمالی را هموار ساخت بلکه پیامی آشکار از اراده تهران برای حضور فعال‌تر و مؤثرتر در پیمان‌های منطقه‌ای به جهان ارسال کرد. اجرای توافق تجارت آزاد با اتحادیه اقتصادی اوراسیا در خرداد ۱۴۰۴، جهشی چشمگیر در روابط با قزاقستان و ارمنستان ایجاد کرد و چشم‌انداز تجارت با ترکمنستان را به ۳ میلیارد دلار و با تاجیکستان به یک میلیارد دلار رساند. اما این دیپلماسی فراتر از مرزهای اوراسیا بود؛ چه طی یک سال گذشته، ۱۵ کمیسیون مشترک اقتصادی با کشورهای مختلف برگزار شد و در هر یک، بسته‌ای تازه از توافقات و برنامه‌های اجرایی به تصویب رسید و به شکل‌گیری شبکه‌ای انجمید که تدریجاً از سطح حرف و برنامه فراتر رفت و به واقعیتی عملیاتی و قابل سنجش بدل شد.

در حالی که تلاش‌ها برای توسعه کریدور شمال-جنوب و اتصال به پروژه «راه و کمرید» با کاهش ۳۰ درصدی هزینه‌های حمل‌ونقل، ایران را به‌باب ترانزیتی و انرژی تبدیل کرده و محدودیت‌های اقتصادی کشور را خنثی می‌کرد. سفرهای دیپلماتیک به ارمنستان و آذربایجان در تیر و مرداد ۱۴۰۴ و توسعه راه‌آهن INSTC، ایران را به عنوان بازیگری فعال و تأثیرگذار در منطقه تثبیت کرد و کسب جایگاه ناظر در EAEU و طرح پیشنهاد اتصال راه‌آهن چین-قرقیزستان-ازبکستان به ایران، نشانه‌ای از عمق بخشی به این دیپلماسی بود. همزمان، روابط اقتصادی با عراق و ترکیه نشان داد که ایران توانسته است بازارهای بزرگ منطقه‌ای را فعال کند؛ تاره صادرات غیرنفتی به عراق به بیش از ۱۲ میلیارد دلار رسید و صادرات به ترکیه در سال ۱۴۰۴ به ۵.۲ میلیارد دلار بالغ شد، با اینکه توافقات بهمن ۱۴۰۳ برای تقویت کریدور تهران-استانبول و هدفگذاری تجارت ۳۰ میلیارد دلاری با ترکیه تا ۱۴۰۵، چشم‌انداز پایداری را ترسیم کرد.

حتی روابط محدود با سوریه و لبنان امکان دسترسی به مدیترانه را برای ایران حفظ کرد و کانال‌های تجاری را در شرایط پیچیده جهانی باز نگه داشت. در همین دوره، تعامل با کشورهای شورای همکاری خلیج فارس و یمن به رشد تجارت غیرنفتی به ۳.۵ میلیارد دلار انجامید، به گونه‌ای که صادرات به عربستان پس از سال‌ها کاهش روابط از چند ده هزار دلار

به ۱۴ میلیون دلار رسید و چشم‌انداز یک میلیارد دلاری برای ۱۴۰۵ تعیین شد. امارات با ۲ میلیارد دلار، قطر با ۳۰۰ میلیون دلار و عمان با ۱.۲ میلیارد دلار، نه تنها دسترسی ایران به بازارهای جهانی و ترانزیت بین‌المللی را تسهیل کردند، بلکه پروژه‌های انرژی تجدیدپذیر و توافقات ترانزیتی، عمق اقتصادی این روابط را تثبیت کرد. مذاکرات ترجیحی با کویت و بحرین نیز در خرداد ۱۴۰۴ نشانه‌ای از گسترش پیوسته شبکه اقتصادی ایران بود.

همزمان، برگزاری هفتمین نمایشگاه توانمندی‌های صادراتی ایران موسوم به «ایران اکسپو ۲۰۲۵»، با حضور بیش از سه هزار و صد فعال اقتصادی از ۱۱۲ کشور صحنه‌ای زنده و ملموس از ظرفیت‌های نوین تعاملات تجاری ارائه داد و تصویری روشن از این واقعیت که تهران می‌تواند دیپلماسی سیاسی و

اقتصادی را در هم تنیده و با قدرت مدیریت کند. در کنار همه این تحولات، تشکیل منظم ۹ جلسه ستاد هماهنگی روابط اقتصادی خارجی با حضور نمایندگان دستگاه‌های مختلف و به ریاست معاون اول رئیس‌جمهور نشان داد که دیپلماسی اقتصادی با یک طراحی راهبردی می‌تواند جایگاه ایران را در معادلات اقتصادی منطقه‌ای تثبیت کند و حضور کشور در بازارهای جهانی را پررنگ تر سازد.

چشم‌انداز پیش روی

دیپلماسی اقتصادی و رسانه‌ای به موازات دیپلماسی اندیشکده‌ای فعال است؛ میزهای گفت‌وگو، کنفرانس‌ها و شبکه‌های رسانه‌ای پلی میان دولت‌ها، نخبگان و مردم ایجاد می‌کنند و به ایران امکان می‌دهند روایت خود را به‌طور مستقیم و تأثیرگذار منتقل

در همین حال «دیپلماسی قدرت‌های نوظهور» نیز وارد میدان شد و آغاز عضویت رسمی ایران در گروه «بریکس» نقطه عطفی در تعامل با این قدرت‌ها بود؛ عضویتی که مسیر تقویت همکاری با کشورهای عضو، بهره‌گیری از سازوکارهای گروه و افزایش نفوذ تهران در عرصه بین‌المللی را هموار کرد و همزمان تعامل فعال با سازمان همکاری شانگهای، امضای معاهده مشارکت جامع راهبردی با روسیه، اجرای پیمان پولی و اتصال شبکه‌های بانکی ایران و روسیه، تقویت روابط با چین و عملیاتی شدن قرارداد چاپ‌ها را هند، تصویری از سیاست خارجی حساب‌شده و مبتنی بر همکاری اقتصادی و امنیتی ارائه داد. اما این روند محدود به همسایگان و قدرت‌های نوظهور نبود بلکه سیاست خارجی فراگیر، تعاملات تهران با شرق آسیا و اقیانوسیه، آفریقا و آمریکای لاتین را نیز که ظرفیت‌های اقتصادی، فناوری، سیاسی و حتی دفاعی گسترده‌ای را شامل می‌شد، ارائه داد. برگزاری سومین اجلاس همکاری‌های اقتصادی ایران و آفریقا با حضور نمایندگان ۳۱ کشور و کشایش مجدد روابط با مصر پس از چند دهه نه تنها دستاوردی ملموس در سطح سیاسی و اقتصادی که تجربه‌ای آشکار از این حقیقت ارائه کرد که حتی روابط تاریخی محدودشده، به اراده پیگیری دیپلماتیک و طراحی راهبردی، قابل بازسازی، تقویت و به ابزاری برای افزایش نفوذ و مشروعیت در سطح منطقه و جهان تبدیل می‌شوند.

سکویی برای گفت‌وگوی غیررسمی

دستگاه دیپلماسی با استفاده از «دیپلماسی اندیشکده‌ای» هم کوشید روایت ایران را از مهم‌ترین چالش‌های منطقه‌ای و بین‌المللی شکل دهد. مجمع بین‌المللی گفت‌وگوی تهران با حضور ۲۵۰ هیأت بین‌المللی از جمله ۲۰ وزیر امور خارجه، سکویی برای گفت‌وگوی غیررسمی، تبادل دیدگاه و ارتقای تفاهم بود؛ مجمعی که همانند داووس یا اجلاس امنیتی مونیخ، امکان پیشبرد دیپلماسی در فضایی فراتر از میزهای رسمی را فراهم می‌آورد. بررسی آخرین روندهای بین‌المللی با تمرکز بر حوزه‌های مرتبط با ایران و منطقه و همین حضور فعال در رویدادهای و مجامع بین‌المللی با هدف استمرار ارتباطات و تبیین مواضع و شبکه‌سازی از دیگر اقدامات مهم مرکز مطالعات سیاسی و بین‌الملل بوده است. در همین راستا، بیش از ۳۰ حضور فعال در نشست بین‌المللی چندجانبه و نشست‌های دوجانبه برگزار و ۱۷ نشست مجازی با اندیشکده‌های خارجی از دیگر اقدامات انجام شده است. افزون بر این، راه‌اندازی کارزار تبیینی بعد از جنگ تحمیلی ۱۲ روزه جهت اصلاح انگاره‌های معیوب در اذهان نخبگان فکری و سیاسی کشورهای شریک و برگزاری نشست‌های مجازی تبیینی در جریان تجاوز رژیم صهیونیستی به کشورمان با اندیشکده‌های خارجی از مهم‌ترین اقداماتی بود که پس از ایام دفاع میهنی به شکل جدی پیگیری شد.

سیطره حقوقی کشور در فراتر از مرزها

در چهارچوب اقدامات حقوقی ایران با مستندسازی نقض‌های حقوق بین‌الملل توسط رژیم صهیونیستی و آمریکا در جریان جنگ ۱۲ روزه، اسنادی محکم برای ارائه به شورای امنیت سازمان ملل آماده کرد و با مشارکت فعال در فرآیند صدور نظر مشورتی دیوان بین‌المللی علیه رژیم صهیونیستی، نخستین تجربه‌های مکتوب و شفاهی از نوع خود را رقم زد. همزمان، ایران در فرآیند صدور نظر مشورتی دیوان درباره تعهدات دولت‌ها نسبت به تغییرات اقلیمی و در تصویب کنوانسیون مقابله با جرایم سازمان یافته فراملی و تودیع سند تصویب آن نزد دبیرکل سازمان ملل متحد، نقش مؤثر و فعال ایفا کرد. در همین راستا وزارت امور خارجه با هماهنگی و نظارت بر تنظیم و انعقاد اسنادی دوو چندجانبه، توانست حمایت حقوقی کشور را در مرزهای آبی و خاکی تثبیت کند و با پیگیری مستمر دعاوی علیه ایران نزد محاکم حقوقی بین‌المللی، جایگاه قانونی کشور را در سطح جهان تقویت نماید. افزون بر این، در پی تجاوز اسرائیل و آمریکا به کشورمان معاونت حقوقی و بین‌المللی وزارت امور خارجه کوشید صدای مظلومیت توام با اقتدار مردم و دولت ایران را با انبوهی از مکتوبات، مستندات تجمیع و توزیع شده و با زبان و استدلال قابل قبول به اطلاع نمایندگان همه کشورهای رسانده و این موارد را در مراجع ذیصلاح ثبت کند. در نتیجه این فعالیت‌ها بیش از ۱۲۰ کشور در بیانیه‌های متعدد صادره از سوی عدم تعهد، کنفرانس اسلامی، شورای همکاری، شانگهای، اتحادیه عرب و سایر گروه‌های منطقه‌ای و جهانی این تجاوزات وحشیانه را محکوم کردند. وزارت امور خارجه همچنان در دفاع از حقوق مردم فلسطین و مقابله با رژیم آپارتایدی اسرائیل پیشگام بوده است. نمایندگان کشورمان تقریباً در همه مجامع و نشست‌های بین‌المللی به تشریح جنایات و تهدیدات اسرائیل پرداخته و از تمامی فرصت‌های نشست‌های بین‌المللی برای تبیین مواضع کشورمان استفاده کردن شد. به طور مشخص تنظیم و هماهنگی سفر رئیس‌جمهوری برای شرکت در نشست‌های بخش عالی‌رتبه مجمع عمومی سازمان ملل در نیویورک یکی از اقدامات محسوب می‌شود.

می‌سازند که نه تحت فشار و محدود، بلکه فعال، خلاق و اثرگذار است؛ کشوری که دیپلماسی‌اش با تمام مسیرها و ابزارها، همزمان از منافع ملی و حقوق شهروندان محافظت می‌کند و جایگاهش را در جهان تثبیت می‌کند.